

[Elsø-Merete Ross.]

lænehund mindst 1 time 2 gange daglig, en bestemmelse, som det efter min mening ville have været umuligt at kontrollere. Nu træder loven i kraft 1. januar 1963, så folk får tid nok til at skaffe deres hund et godt opholdssted, og såfremt det drejer sig om et hundehus, da et godt og ordentligt hundehus. De vil også få tid nok til at vænne sig til at løse hunden af lænken, tage den ind i huset og med på ture og opdrage den til lystre.

Jeg håber, at loven må bidrage til, at udtrykket „at føre et hundeliv“ ikke mere bliver noget nedsettende, men bliver udtryk for noget positivt.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget med ændringsforslagene nr. 2-6 til vedtagelse.

Skræppenborg-Nielsen: Bortset fra den foreslåede forhøjelse af hundeskatten kan vi her ved anden behandling tiltræde lovforslaget med de ændringer, der er foreslået under udvalgsbehandlingen. Det glæder os især, at der har kunnet opnås enighed om, at begrebet lænehund nu afskaffes, og det er heller ikke et øjeblik for tidligt.

Motiveringen for, at vi har stillet ændringsforslag med henblik på at bibeholde den nuværende hundeskatt, fremførte jeg ved første behandling af lovforslaget og skal derfor ikke gentage den her. I modsætning til de foregående ærede ordførere anbefaler jeg naturligvis det af os stillede ændringsforslag til vedtagelse. Vi synes, det er forkert at forhøje hundeskatten, og foreslår derfor at bibeholde de nuværende lovbestemmelser desangående.

Iver Poulsen: Mit parti kan stemme for alle de stillede ændringsforslag, såvel mindretallets som flertallets.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 1 så deler vi mindretallets, det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsens, opfattelse, at hundeaftiften ikke bør forhøjes, og ud fra denne opfattelse kan vi stemme for dette ændringsforslag.

Hvad angår de af flertallet stillede ændringsforslag, vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til enkelte af dem.

Om ændringsforslag nr. 2 vil jeg sige, at også vi finder det rigtigt, at én hund i

en husstand ude i sognekommunerne er skattefri ganske uanset størrelse og ikke som oprindeligt foreslået kun mindre hunde.

Ændringsforslag nr. 5 er vi naturligvis særlig tilfredse med, fordi den højtærede justitsminister og udvalget heri har taget hensyn til det ønske, jeg på mit partis vegne fremførte ved første behandling om, at man fra den gamle lov skulle tage bestemmelsen med om, hvordan et hundehus skal være indrettet. Det betyder nemlig en stor lettelse for de mennesker, som skal praktisere loven — og det vil vel i almindelighed sige veterinærpolitiet — at man ganske klart kan påberåbe sig en lov, når man skal diskutere, hvordan et hundehus skal være, i de tilfælde, hvor veterinærpolitiet bliver kaldt ud for at se på formodede mishandlinger af bundne hunde eller lænehunde. Men jeg havde meget gerne set, at man fra den nugældende lov også havde taget med, ikke ordret, men i hvert fald noget i retning af, hvad der står om, at enhver, der holder lænehund, er pligtig at drage omsorg for, at den får forsvarlig røgt og pleje. Nu er jeg klar over, at udtrykket „enhver, der holder lænehund“ må falde bort, fordi der er forbud mod at holde hunde bundet til stadighed. Men alligevel vil vi opleve tilfælde — der er heldigvis kun få, men de er der, og det er dem, vi skal se at komme til livs med lovforslaget — at nogle mennesker holder en hund bundet i meget lang tid, fordi begrebet „til stadighed“ er noget individuelt, noget, man måske må diskutere med en mand, der holder sin hund bundet; han forstår måske begrebet „til stadighed“ som dækkende 1, 2 eller 3 måneder. Det er den slags tilfælde, om jeg så må sige, med lænehunde i dårligste forstand, altså de mishandlede hunde, vi skulle se at komme til livs. Når veterinærpolitiet kommer ud for at undersøge sådanne tilfælde, er noget af det værste og det, der straks springer i øjnene, at hunden er misrøgtet og dårligt forplejet, og at hundehuset i mange tilfælde er aldeles uhumsk. Derfor synes jeg, man skulle have med i den foreslåede § 12 det, der står i den nugældende lovs § 12, som pålægger en hundeejer, der holder en hund bundet om ikke til stadighed så dog i længere tid, pligt til at sørge for, at hunden får forsvarlig røgt og